

Nar. — Det mest brændende Spørgsmaal, ialtsald under denne Forhandling, er Spørgsmaalet om Sagsførerraadet. Jeg maa tilstaa med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Boos), at jeg blev meget forbauset ved den Opposition, der igaar fremkom; jeg ventede vel, at der vilde komme Opposition, men jeg troede, at den vilde fremkomme paa anden Maade. Jeg mener da, at man maa først undersøge det Spørgsmaal, om der er Grund til en særlig Kontrol. Jeg har jo allerede fremhævet Hvervets særlige Vanstuelighed og særlige Karakter, altsaa dets Dobbelthed, som den høitærede Justitsminister ogsaa har fremhævet; men der er for mig kommet et Moment til, der heller ikke bør lades ude af Betragtning, og det er den Opinion, der for Diebliffet er imod Sagsførerne. Den er jo kommen frem her i Thinget i meget stærke Udtryk, hvad jeg dog ikke skal komme tilbage til, da jeg allerede tidligere har nedlagt Indsigelse derimod; man har ikke fundet nogen Modsigelse hos nogen Rægmænd her, eller nogen som helst Modsigelse fra de Medlemmer af Dommerstanden, der sidde her i Thinget, eller — meget langt fra — nogen Modsigelse hos den høitærede Minister, og det vil altsaa, naar jeg skal have den Ære at deltage i Lovgivningsværket, være umuligt for mig at gaa ud fra Andet, end at der maa være stærk Opinion mod Sagsførerstand. Jeg kan ogsaa erkjende, at der siden Loven af 1868 er indtruffet adskillige beklagelige Tilfælde, som burde være undgaaede, hvis der havde været noget Middel dertil. Jeg tør heller ikke negte, at der vilde kunne paavises Exempler paa, at Medlemmer af Sagsførerstand har været paavirkede af den Guldtrøst, der undertiden kan beherske Samfundet, og heller ikke tør jeg benegte, at der kan fremvise et og andet Exempel paa, hvorledes Mangel paa Erhverv under den store Konkurrence kan have ført en Mand til at være ubillig og gjøre mere ud af en Retsfølgning, end han egentlig burde. Jeg tør altsaa ikke negte, at der kan paavises enkelte Exempler i disse Retninger; men jeg maa bestemt modsigte, at der her i Landet skulde findes en saadan depraveret Sagsførerstand, som adskillige Udtalelser, navnlig udenfor Thinget, kunde give Anledning til at antage, og jeg vil navnlig fremhæve, at under vor nuværende Proceslovgivning vilde der kunne være Plads for en virkelig depraveret Sagsførerstand, og havde der været en saadan, vilde det have været et Samfundsonde af den allerstørste Betydning. Dette være nu imidlertid som det være vil; hvad enten der kan anføres flere eller færre Tilfælde til Støtte for Opinionen — vist er det, at der er en saadan; men er det saa, kan jeg ikke med det ærede Medlem, der havde Ordet igaar (Alberti), indse, hvorledes det skulde være muligt ikke fra Sagsførerstandens

Side at tage under Overveelse, hvilke Midler der kunde være imod en saadan Opinion, altsaa, hvorledes man skal virke til at hæve Sagsførerstandens Anseelse i Publikums Mene. Og det er Noget, der vil være saameget nødvendigt, naar man ser hen til Sagsførerstandens Betydning under den nye Ordning. Proceskommissionen erkjender saaledes, at Sagsførerstandens Betydning for og Indflydelse paa Retspleien i høj Grad forøges ved den paatænkte nye Ordning, og ogsaa, at Sagsførerstandens Anseelse bør hæves og styrkes. At det forholder sig saaledes, at Sagsførerens Stilling bliver betydeligere under den nye Ordning, vil Enhver kunne se; thi allerede Enhver, der er bekendt med disse Forhold, vil vide, at Høiesterets Afgjørelser ikke vilde nyde den overordentlig store Anseelse, der er bleven den til Del, hvis ikke saa mange ansete Mænd havde procederet for Høiesteretsfranken, og Afgjørelserne vilde ikke have bevaret deres Anseelse, hvis der ikke ogsaa hos de nuværende Advokater fandtes i alle Henseende tilstrækkelig dygtige Mænd til at føre Sagerne frem. Sagsførerstand vil under den nye Ordning blive et meget væsentligt og vigtigt Led i den hele Retspleie, og man bør derfor ikke forsømme noget som helst Middel til at hæve dens Stilling, dens Uafhængighed og dens Anseelse, hvis denne, hvad jeg altsaa nu gaar ud fra, trænger til at hæves. Ser jeg saa hen til det Middel, der er bragt i Forslag, forekommer det mig, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at Sagsførerstand som saadan vil vinde Betydeligt ved at faae et Organ, Sagsførerraadet, hvorigjennem den vil kunne træde i Forbindelse med Autoriteterne, kunne hævde Standens Interesser i det Hele og om fornødent, hævde de enkelte Medlemmers Rettigheder. Jeg mener, at der er ganske overordentlig stor Trang til en saadan Organisation, og at Sagsførerstandens Anseelse vil fremmes derved, at det gjøres muligt at ramme de enkelte Individuer, som maatte gjøre Brud paa de mange Pligter, som Sagsførerstand faar efter den nye Lov og ogsaa har haft tidligere. Og saa i en anden Retning vil Sagsførerraadene faae Betydning, nemlig ved at bidrage til at forhindre saadanne Folk fra at komme ind i Sagsførerstand, der allerede have godtgjort, at de ikke egne sig til den Stilling. Jeg mener nu, at et saadant Sagsførerraad vil være af Betydning i høj Grad allerede ved sin Tilværelse. Folk gaa jo i Reglen med gode Forsætter til deres Stillinger og Foretagender, og ingen ung Mand vil gaa til at blive Sagsfører, uden at anstrænge sig for at søge at være i Overensstemmelse med den Opfattelse af Sagsførernes hele Stilling som de mest ansete Sagsførere have; og det øverste Sagsførerraad vil jo ubetinget komme til at bestaa af saadanne Mænd. Jeg siger altsaa: Raadet vil ved sin Tilværelse faae meget stor Betydning. Ingen vil misforstaa